

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/42/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312010082
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8312010082.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Reváka a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.12.2013, v trestnej veci obž. W. X. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 19/2012 zo dňa 11.09.2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému W. X., nar. XX.X.XXXX v K., trvale bytom V. č. XX, K. prechodne bytom K., B. XX, nezamestnaný, t.č. v ÚVTOS N.,

u k l a d á

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. k/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho súd z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/35/2011 zo dňa 1.8.2011, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal Okresný súd Humenné obžalovaného W. X. vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 08.07.2011 v čase okolo 14.00 hod. na malej železničnej stanici v K. fyzicky napadol poškodenú S. H. tým spôsobom, že ju zozadu udrel do oblasti krku, následkom čoho spadla na zem a následne jej zo zadného vrečka nohavíc odcudzil 20,- Eur a s takto odcudzenou finančnou hotovosťou ušiel preč, čím svojím konaním spôsobil poškodenej S. H. škodu vo výške 20,- Eur.

Uložil mu za to podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/35/2011 zo dňa 01.08.2011, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie do výroku o treste, v ktorom udáva, že napadnutému rozsudku Okresného súdu Humenné predchádzalo uznesenie tohto súdu sp. zn. 4Nt/4/2013 zo dňa 29.5.2013, ktorým podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolil súd návrh odsúdeného W. X. na povolenie obnovy konania, čo do výroku o treste, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/19/2012 zo dňa 16.5.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/32/2012 zo dňa 5.9.2012, ktorým bol W. X. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalej z dôvodov tohto odvolania vyplýva, že vtedy odsúdený W. X. v návrhu na povolenie obnovy konania poukázal predovšetkým na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, ktorý rozhodol o tom, že v ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“, nie sú v súlade s článkom 1 Ústavy Slovenskej republiky. Poukazuje aj na to, že po povolení obnovy konania boli vykonané znovu hlavné pojednávania s tým, že bol vyhlásený rozsudok, ktorým bol obžalovaný W. X. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 188 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Uvádza dôvody z rozsudku, ktoré viedli prvostupňový súd k tomu, že uložil trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov. Odvolateľ nepovažuje za správne priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. vzhľadom k vykonanému dokazovaniu, pretože obžalovaný sa ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, v prípravnom konaní nepriznal, resp. priznal iba čiastočne, keď priznal odcudzenie finančnej hotovosti poškodenej vo výške 20,- Eur, avšak bez použitia násilia. V konaní pred súdom zotrval v podstate na svojej prvej výpovedi z prípravného konania, pričom spáchanie trestného činu vôbec neofutoval. Ďalej je toho názoru, že vzhľadom na skutočnosť, že sám obžalovaný v štádiu pred povolením obnovy konania napadol právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., tak vlastne svoje konanie popiera a podľa názoru prokurátora nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, a preto s prihliadnutím na jednu priťažujúcu okolnosť mal súd ukladať trest v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. a uložiť mu prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody. Má za to, že ide o recidivistu, ktorý aj napriek tomu, že bol z 20-mesačného trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený dňa 22.6.2011, sa ani nie do mesiaca po svojom prepustení na slobodu znovu dopustil ešte závažnejšieho trestného činu. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný má 15 záznamov a z toho 10-krát bol vo výkone trestu odňatia slobody, pričom bol opakovane súdený okrem iného aj za násilnú trestnú činnosť. Vzhľadom na uvedené považuje trest uložený obžalovanému za neprimerane mierny, nezodpovedajúci stupňu nebezpečnosti konania obžalovaného pre spoločnosť a z hľadiska generálnej prevencie ho považuje za nedostačujúci. Navrhol preto, aby krajský súd ako odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v časti výroku o treste a rozhodol sám a zmenil napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré boli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Vzhľadom na to, že opravný prostriedok podal len okresný prokurátor a len čo do výroku o treste obžalovaného, krajský súd nezistiac také odvolaním nevytýkané chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, preskúmal výrok o treste a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy, keď rozhodoval o druhu trestu a jeho výmere.

Súd tak konštatuje, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa riadil základnými zásadami ukladania sankcií. Prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, úmyselné zavinenie, ziskuchtivú pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery, ako aj možnosť jeho nápravy. U obžalovaného konštatuje poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že sa k spáchaniu skutku dobrovoľne priznal a oľutoval ho. Poukazuje pritom, že bola zistená aj priťažujúca okolnosť, a to, že už bol za trestný čin odsúdený. Za použitia § 188 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na účel trestu, ako aj osobu obžalovaného a okolnosti prípadu, dospel k záveru a vnútornému presvedčeniu, že výchovný účel u obžalovaného, ako aj ochranu spoločnosti možno splniť len nepodmienečným súhrnným trestom odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov, ktorý považuje za primeraný povahe a závažnosti posudzovanej trestnej činnosti. Okresný súd uložil súhrnný trest, pretože trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/35/2011 zo dňa 1.8.2011 bol obžalovaný odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

S takýmito úvahami prvostupňového súdu o výške uloženého trestu nie je možné sa stotožniť.

Okresný súd konštatoval existenciu poľahčujúcej okolnosti a to, že sa obžalovaný ku zločinu priznal a tento oľutoval (§ 36 písm. l/Tr. zákona).

Pri preskúvaní tejto poľahčujúcej okolnosti je však krajský súd, na rozdiel od okresného súdu, toho názoru (v súlade s odvolacou námietkou prokurátora), že nie je namieste priznať túto poľahčujúcu okolnosť obžalovanému a následne ju brať do úvahy pri rozhodovaní o výške uloženého trestu.

Z obsahu spisu totiž vyplýva, že obžalovaný v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom a taktiež aj v štádiu pred povolením obnovy konania napádal právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., čím popieral spáchanie skutku, tak ako je uvedený v obžalobe. O priznaní sa obžalovaného ku skutku taktiež nesvedčia jeho výpovede, kde v podstate uvádzal, že nie je to tak, ako poškodená vypovedala a nie je pravdou, čo je uvedené v obžalobe. Kritického dňa bol spoločne s poškodenou S. H. na malej železničnej stanici v K.. Sedel tam spolu so známymi a keď odchádzal preč, zbadal poškodenú H., ako sedí v tráve pod stromom, pričom videl, ako sa prehľadáva a zo zadného vrecka nohavíc vytiahla 26,- Eur. Zohol sa k nej a 20-eurovú bankovku si dal do vrecka a šesť eur jej podal do ruky. Nie je teda pravdou, že ju predtým udrel. Takýmto spôsobom uvádzané okolnosti spáchania skutku nie je možné preto považovať za priznanie sa obžalovaného a oľutovanie trestnej činnosti.

Krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie prečítaním oznámenia poškodenej S. H. z č.l. 421, odpisu z registra trestov z č.l. 403, ako aj hodnotenia obžalovaného z ÚVV a ÚVTOS N. z č.l. 415.

Z oznámenia poškodenej H. vyplýva, že zo strany obžalovaného W. X. došlo k úhrade spôsobenej škody. Je teda na mieste prihliadať na túto poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k/ Tr. zákona pri ukladaní trestu, keďže obžalovaný dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu.

Na druhej strane však krajský súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, konštatuje existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, za ktoré bol v tomto konaní odsúdený, a to konkrétne zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona.

Opodstatnené je aj použitie priťažujúcej okolnosti uvedenej v ust. § 37 písm. m/ Tr. zák., tak ako ju správne aplikoval okresný súd, lebo obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Túto okolnosť preukazuje aj odpis z registra trestov na č.l. 403 a pripojené trestné spisy, obsah ktorých krajský súd na verejnom zasadnutí oboznámil. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný má v ňom celkovo 15 záznamov. Prvým záznamom je rozhodnutie Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T 252/2000 zo dňa 14.7.2000, kedy bol odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a bolo upustené od potrestania podľa § 24 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pričom na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Dňa 15.11.2000 bol odsúdený rozsudkom Okresného

súdu Humenné sp. zn. 3T/403/2000 pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so skúšobnou dobou do 1.12.2001, trest mu bol amnestovaný dňa 14.12.2000 a na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Následne dňa 7.11.2001 Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 4T/409/2001 bol odsúdený za trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2 Tr. zák. k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou do 21.11.2002, ktorý trest bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 20.12.2001 pod sp. zn. 4T/418/2001 pre trestný čin podľa § 251 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu do 21.12.2002. Obžalovaný bol odsúdený tiež rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/543/2001 pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1, 2 písm. a/, 3 písm. b/ Tr. zák. na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 7 mesiacov v I. NVS, ktorý trest vykonal dňa 2.6.2002, tento trest je súhrnný. Rozhodnutím Okresného súdu Michalovce zo dňa 23.7.2003 pod sp. zn. 4T/129/2003 bol odsúdený za spolupáchatelstvo trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 9 ods. 2, § 238 ods. 1, 3 Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov v II. NVS. Následne bol odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 201/2003 zo dňa 4.8.2004 pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov v II. NVS, ktorý trest vykonal dňa 11.11.2004. Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T 4/05 zo dňa 14.7.2005 bol odsúdený pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do II. NVS. Trest vykonal dňa 30.9.2006. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 70/06 zo dňa 4.10.2006 okrem iných trestných činov bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 19.11.2007. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 153/07 zo dňa 14.11.2007 bol obžalovaný uznaný sa vinného z prečinu podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom trest vykonal dňa 19.4.2008. Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 97/09 zo dňa 31.8.2009 bol odsúdený za spolupáchatelstvo prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest vykonal dňa 8.6.2010. Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 177/09 zo dňa 30.11.2009 bol obžalovaný odsúdený za prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, pričom tento trest bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 13/2010 zo dňa 9.2.2010, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 8 mesiacov nepodmienečne, z výkonu ktorého bol podmienené prepustený dňa 22.6.2011. Pretože sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia neosvedčil, bol nariadený výkon zvyšku trestu, a to dňa 20.9.2011.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že v osobe obžalovaného W. X. ide o osobu náchylnú na páchanie úmyselnej trestnej činnosti, najmä trestnej činnosti proti majetku a proti domovej slobode. Zo spisu vyplýva, že obžalovaný bol viackrát odsúdený k trestom odňatia slobody, výkon ktorých bol podmienené odložený. Bola mu teda daná šanca k náprave a ako je to zrejmé, nevyužil ju. Obžalovaný bol aj niekoľkokrát vo výkone nepodmienečných trestov odňatia slobody. Naposledy bol podmienené prepustený dňa 22.6.2011, pričom sa v skúšobnej dobe neosvedčil, pretože sa v priebehu jej plynutia dopustil ďalšej trestnej činnosti, a preto bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody.

Zo správy Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody N., ktorú krajský súd oboznámil na verejnom zasadnutí, vyplýva, že obžalovaný sa počas výkonu trestu odňatia slobody správal slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plnil, režim dňa dodržiaval. Nebol mu doposiaľ uložený disciplinárny trest.

Pri rozhodovaní o výške uloženého trestu vzal krajský súd do úvahy nasledovné okolnosti:

Odvolací súd ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaného súdil pre trestný čin (zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona), ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin (prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ , ods. 3 písm. b/ Tr. zák. - trestný rozkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/35/2011 zo dňa 1.8.2011).

Súčasne obžalovanému ukladal aj úhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., pretože tento úhrnný trest odňatia slobody ukladal za dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom, a to konkrétne zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona. V takom prípade sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu, t.j. u zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní troch rokov až ôsmich rokov. Postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností, krajský súd zvýšil dolnú hranicu (tri roky) zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, takže dolná hranica trestnej sadzby v tomto prípade činí 4 roky a 8 mesiacov. Následne podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, čo predstavuje 10 rokov a 8 mesiacov. V rámci tejto zákonnej sadzby odvolací súd potom zvažoval, v akej výmere uloží trest odňatia slobody obžalovanému.

Krajský súd pri tejto úvahe o výške uloženého trestu považuje za potrebné poukázať, tak ako je vyššie uvedené, na tú skutočnosť, že obžalovaný bol viackrát súdne trestaný, teda ide o recidivistu majúceho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Je tak zrejme, že na obžalovaného doposiaľ náležitým spôsobom nepôsobili ani predchádzajúce odsúdenia a ani vykonané tresty nemali žiaden výchovný účinok a teraz stíhanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Odvolací súd berúc na zreteľ osobu obžalovaného, jeho predchádzajúce odsúdenia, ním spôsobené následky, ako aj ďalšie okolnosti prípadu, je toho názoru, že trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov uložený mu na dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby je tak v súlade so zásadami na ukladanie trestov, tak ako sú upravené v ust. § 34 Tr. zák. Keďže obžalovaný, ako to vyplýva z obsahu trestného spisu a z odpisu z registra trestov, bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, krajský súd ho preto v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na hore uvedené preto rozhodol krajský súd tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.